

[Jeppesen (Drusebjerg).]

for de største og dyreste Bygninger i Forhold til det Areal, der hører til disse Bygninger. Derfor vil det, at man foretager en saadan yderligere Flytning af Skattebyrden fra Bygningsværdien over til Jordværdien, betyde en Sænkning af Skattebyrden for de smaa Brugere og derigennem en Lettelse af Udgifterne for disse. Jeg synes, at det vil være retfærdigt at foretage en saadan Flytning, og jeg har stadig forstaaet Venstrepartiet paa den Maade, at det delte dette Synspunkt, og at det derfor ogsaa vilde være med til, at dette Synspunkt stærkere, end Tilfældet nu er, fik Udtryk gennem vor Skattelovgivning. Men det synes altsaa ikke at være Tilfældet.

Den ærede konservative Ordfører (Lehwald) talte om Jordvurderingens Mangler og nævnte det som en Grund, om end ikke en Hovedgrund, til at modsætte sig det foreliggende Lovforslag. Det er rigtigt, at Jordvurderingen som alt andet Menneskeværk her paa denne Jord har sine Mangler, maaske ogsaa sine store Mangler, men det er lige saa rigtigt, at Jordvurderingen, for hver Gang en ny Vurdering er blevet foretaget, er blevet sikrere og sikrere, mere og mere stabil og er kommet nærmere og nærmere hen imod det, som maa være Maalet: at den virkelig svarer til den Værdi, Jorden har i det paagældende Øjeblik efter sin Bonitet og Beliggenhed. Derfor tror jeg, at den Tid vil komme, da denne Tale om, at Jordvurderingen bør være bedre, maa holde op, for vi vil sikkert inden længe — det haaber i hvert Fald jeg — komme til at staa overfor stabile Forhold paa dette Omraade og altsaa naa Maalet: at fastslaa en Jordværdi, som er fuldt ud rigtig og brugbar som Grundlag for fremtidig Skattelovgivning.

Ud fra de Synspunkter, jeg fremførte i Begyndelsen af min Tale, skal jeg ikke komme nærmere ind paa Lovforslagets Enkeltheder, men hermed anbefale det til Fremme i det høje Ting.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg skal kun knytte ganske enkelte Bemærkninger til, hvad der er fremført.

Jeg takker Ordførerne for Socialdemokratiet og det radikale Venstre for deres Tilslutning til Lovforslaget og dets Principper. Det ærede 14de Medlem for 5te Kreds (Bækgaard) gjorde en Bemærkning om, at man ikke alt for ofte maatte lægge Ejendomsskatterne om. Om man skal gøre det eller ikke, maa være afhængigt af, om man finder Ejendomsbeskatningen rigtig eller ikke;

finder man, at den er urigtig, bør man selvfølgelig lægge den om. Det samme Princip har det ærede Medlems Parti jo handlet efter. Det ærede Medlems Parti har jo to Gange i Løbet af de sidste 4 Aar forelagt Forslag om Ændringer i Ejendomsbeskatningen indenfor Amterne.

Det ærede Medlem fremsatte dernæst den Udtalelse, at dette Forslag betød større Ejendomsskatter for Byerne. Det er der ingen af os, der ved. Det afhænger af Byerne selv. Vi ved begge, at Ejendomsbeskatningen er overordentlig lav i Landets Købstæder, lavere end i København og selvfølgelig meget, meget lavere end i Landkommunerne, og jeg er ikke helt sikker paa, at det ærede Medlem mener, det har været til Lykke for Bykommunerne, at den har været saa meget lavere — det Spørgsmaal kunde der jo føres en lang Diskussion om, som det vist ikke er værd at komme ind paa saa langt hen i Marts Maaned. Men i hvert Tilfælde: der bestemmes ikke her noget om, hvorvidt Skatterne skal være højere, det overlades til Byerne selv. Der sættes blot en Grænse for, hvis man vil gaa højere, i hvor stort Omfang det kan ske indenfor hver Periode.

Endvidere gjorde det ærede Medlem den Bemærkning, at ved dette Lovforslag skete der en Overvæltning fra de bymæssige Bebyggelser til Landbruget. Det ærede Medlem kan i hvert Fald ikke i denne Forbindelse tale om Landbruget som en Enhed. Det fremgaar af alle de Beregninger, vi har, at næsten overalt vil Landbrug indtil en Størrelse af 4 Td. Hartkorn, det vil sige det langt, langt overvejende Antal af danske Landbrug, faa Skattelettelse ved dette Forslag. Det er rigtigt, at der vil blive en lille Skatteforhøjelse for Landbrug derover, men selv for de største Landbrug drejer det sig ikke om mere end nogle ganske faa Kroner, 5—6 Kr. pr. Td. Hartkorn, og som jeg tillod mig at sige i Folketinget, kan vi meget vanskeligt komme forbi, at da den i 1903 gennemførte Ændring af vor kommunale Beskatning betød en Gave til det største Landbrug her i Landet, kan man ikke ved en Reform, der bygger paa retfærdigt Grundlag, undgaa, at disse Landbrug faar en lille Smule forøget Beskatning. Som sagt, det er overordentlig lidt, og hele den overvejende Del af Landbruget faar Skattelettelse.

Det ærede Medlem sagde endelig, at dette at fritage Nybygninger for Skat var meget betænkeligt, fordi en stor Del Bygninger herefter havde Skattepligt, medens alle nye ikke havde det, og det vilde volde store Vanskeligheder i Administrationen. Nu